

falde ind under udtrykket »på anden måde gøres utjenlig til ulovlig brug«.

Det materiale, som kræves inddraget eller tilintetgjort (eventuelt deponeret) er ikke blot de færdig fremstillede eksemplarer, men også tryksatser, klicheer, forme og andet, som kan tjene til ulovlig fremstilling eller brug af værket. Dette svarer til lov 1933 § 16, 3. og 6. stk. Reaktionen kan dog her efter domstolenes bestemmelse bestå deri, at disse materialer bringes i en sådan form, at misbrug af dem ikke mere kan finde sted, og den samme fremgangsmåde vil kunne vælges efter forslaget.

Nyt er det, at der i forslaget er opstillet en vigtig undtagelse fra kravet om inddragning eller tilintetgørelse, nemlig i stk. 2, 2. pkt. Dette gælder, hvis betydelige økonomiske eller kunstneriske værdier ville gå tabt. Hensynet til de økonomiske værdier kan f. eks. komme frem, hvor det drejer sig om genstande, der ikke blot repræsenterer en kunstnerisk, men også en materiel værdi, således genstande af brugskunst eller bygningskunst (herom findes i øvrigt en specialregel i stk. 4), men er ikke begrænset til disse tilfælde. De »kunstneriske værdier«, der omhandles i § 57, 2. stk., 2. pkt., må forstås som kunstneriske værdier i videste betydning, herunder også litterære værdier.

Af dagbladenes sagkyndige repræsentant er der yderligere peget på ønskeligheden af en undtagelsesbestemmelse, gående ud på, at enkelte arkiv-eksemplarer undtages fra inddragningen eller tilintetgørelsen. Sådanne eksemplarer kan også, ligesom de af bibliotekerne (som pligtteksemplarer eller på anden måde) erhvervede holdes uden for inddragningsordningen. At optage en bestemmelse herom, har man imidlertid anset for unødigt.

Kapitel VIII.

Lovens rækkevidde.

Til § 58.

Lovens bestemmelser om ophavsret finder i første række anvendelse på danske værker, der i § 58 defineres som 1) værker af danske statsborgere, 2) andre værker, når de udgives første gang i Danmark, 3) bygningsværker, der er opført her i landet og 4) kunstværker, der udgør dele af her beliggende bygninger. Medtagelsen af de under 3) og 4) nævnte værker stemmer med art. 4, stk. 5, i Bernerkonventionen af 1948. I øvrigt svarer de ovenfor angivne regler helt til bestemmelserne i lov 1933 § 36, stk. 1.

Efter forslaget skal lovens ophavsretlige bestemmelser endvidere være umiddelbart anvendelige på

værker, der er frembragt af personer, der har hjemsted (domicil) i Danmark, eller af statsløse eller flygtninge, der har deres sædvanlige opholdssted her i landet. For at en person kan siges at have sit hjemsted i Danmark, må det kræves, at han ikke blot har fast bopæl, men også har til hensigt varigt at bosætte sig her i landet. For flygtninge og statsløses vedkommende kræves derimod kun ophold (residence habituelle).

Denne udvidelse i forhold til gældende ret er en naturlig konsekvens af Danmarks tiltrædelse af den i Genève i september 1952 afsluttede Verdenskonvention om Ophavsret samt de til denne konvention knyttede tillægsprotokoller. I henhold til konventionens art. 2 er de stater, der tilslutter sig Verdenskonventionen forpligtede til at beskytte værker af statsborgere fra de øvrige tilsluttede lande og værker, som første gang er offentliggjort i disse lande. Men efter samme artikels 3. stykke kan et land, der har tilsluttet sig konventionen, i sin egen ophavsretslovgivning ligestille personer, der har hjemsted (domicil) i landet, med statsborgere, med den virkning, at de øvrige lande automatisk bliver forpligtede til at beskytte også disse personers værker. Efter tillægsprotokol 1 — der er undertegnet af det store flertal af konventionens signatarmagter — skal endvidere med et lands statsborgere ligestilles sådanne statsløse og flygtninge, som har deres sædvanlige opholdssted i vedkommende land.

Det må anses for ønskeligt, at Danmark slutter sig til de principper, som de ovenfor omtalte bestemmelser i Verdenskonventionen er udtryk for, og da Danmark ved ratifikationen af konventionen vil kunne blive forpligtet til at beskytte personer i kraft af deres faste bopæl i et konventionsland, eller fordi de som flygtninge eller statsløse har deres sædvanlige opholdssted i et sådant land, bør også lovens umiddelbare anvendelsesområde udstrækkes til at omfatte personer med en tilsvarende tilknytning til Danmark.

De nye bestemmelser vil tillige muliggøre, at Danmark uden forbehold slutter sig til De forenede Nationers konvention af 1951 angående flygtnings retsstilling. Efter denne konventions art. 14 skal en flygtning i det land, hvori han har sit sædvanlige opholdssted, nyde samme ophavsretlige beskyttelse som landets egne borgere. Den pågældende konvention er ratificeret af Danmark med forbehold vedrørende art. 14, og gennemføres nærværende lovforslag, kan dette forbehold altså tilbagekaldes.

Til § 59.

De i kapitel V givne beskyttelsesregler for udøvende kunstnere, grammofonfabrikanter m. v. samt